No. 163. 1847.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 3,00; voor de buitensteden ƒ 3,50; franco door het geheele Rijk. Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau der COURANT.

DINGSDAG, 20 JULIJ.

AMSTERDAM, 19 Julij.

HET PLACET.

IV.

Priusquam incipias, consulto!

SALUSTIUS.

Wij meenen in onze vorige nummers meer dan voldoende hebben bewezen, dat de godsdienstige vrijheid, door de grondwet gewaarborgd, het wettelijk bestaan van het placet niet gedoogt, en wij zijn daarvan zoozeer overtuigd, dat, als onze bestrijders mogten slagen, om het placet in het wetboek van strafvordering te zien ingevoerd, wij niet zouden aarzelen een beroep te doen op de regtsbank, om aan hare beslissing de vraag voor te stellen, of de gewone wetgever bevoegd is wetten te maken strijdig met de grondwet. Wij vertrouwen, dat zij zoude weigeren, de gewilde strafbepalingen tot handhaving van het placet toe te passen. Maar vooronderstellen wij, dat het placet grondwettig zoude kunnen bestaan; dan vragen wij, of het doelmatig is? Wat wil men met het *placet?* Men wil trachten te bewerken, dat de kerkelijke bevelen van ons kerkelijk Opperhoofd, alvorens aan de Katholijken worden kenbaar gemaakt, aan het oordeel van de regering worden onderworpen, om het aan hare beslissing over te laten of zij al dan niet ter kennis der Katholijken zullen worden gebragt. Dat doel is onmogelijk te bereiken, zoo lang de vrijheid van drukpers bestaat. De dagbladen, hebben zich altijd gehaast de breven van onzen Opperherder mede te deelen reeds vóór dat zij officieel konden zijn medegedeeld geworden aan onze Kerkvoogden. Zullen zij ophouden die in hunne nummers ter lezing te geven, als het *placet* in het strafwetboek zal zijn opgenomen? Integendeel. Juist omdat het *placet* bestaat, zullen zij zich meer beijveren en spoeden, om de stukken in haar geheel te erlangen en kenbaar te maken. Het spreekt van zelf, dat de katholijke bladen niets meer ter harte zullen nemen, dan de openbaarmaking dier pausselijke bevelen; maar niet zij alléén zouden trachten zich daardoor bij het katholijk publiek verdienstelijk te maken; wij zijn er zeker van, dat de niet-katholijke bladen ons daarin zouden ter zijde, zoo niet zelfs voorbij streven. Zelfs het *Journal de la Haye* en de *Staats-Courant* zouden niet nalaten daarin onze geduchte concurrenten te worden.

En nu vragen wij, daargelaten de ongerijmdheid, dat een bisschop aan zijne onderhoorigen niet zoude mogen kenbaar maken, wat alle dagbladen van Nederland, hetzij in zijn geheel, of in substantie, zullen hebben ter lezing gegeven; wat het *placet* beteekent bij die publiciteit der pers?

Welligt zal men ras tegenwerpen, dat het, ja, eene openbaarmaking is; maar geene officieële. Zij, die gezegd zouden zijn ons dat toe te voegen, zouden wel doen, zich eerst te laten onderrigten omtrent de beginselen van de katholijke wetgeving. Zij zouden dan vernemen, dat elk kerkelijk bevel van onzen Opperpriester verpligtend is, zoodra het aan de deuren van St. Pieter te Rome is aangeplakt, op welke wijze het dan ook ter kennisse komt van de katholijke geloovigen. Onze bestrijders kunnen daaruit zien, dat de mededeeling der dagbladen alzoo voldoende zal zijn, om een pausselijk schrift bevelschrift door ieder Katholijk te doen opvolgen.

Maar genomen, dat een woord onzer kerkvoogden hiertoe noodig ware; wat zoude hen verhinderen, kunnen, aan hunne onderhoorige pastoors toe te zenden een nummer van de *Courant*, de *Staats-Courant* bij voorbeeld, die de pausselijke breve in haar geheel zoude hebben overgenomen, en daarbij de verklaring te geven, dat het stuk, door het blad medegedeeld, echt is? Immers niets! En als nu de pastoor den Zondag daaraanvolgende den kansel beklimt, is het hem dan niet geoorloofd de *Staats-Courant*, of het *Handelsblad*, of een blad dan ook, in de hand te nemen, de pausselijke breve als een Couranten-nieuws voor te lezen, en op zijne beurt de verzekering te geven, dat het berigt in de voorgelezene Courant waar is? En waar blijft men dan met het *placet?*

Maar het is al te ongerijmd, om er langer bij stil te staan. De absurditeit loopt hier in het bespottelijke, en wij weten niet wat wij meer moeten bewonderen, of de onwetendheid, die onze bestrijders in katholijke aangelegenheden aan den dag leggen, of de vasthoudendheid, waarmede zij aan de tastbaarste absurditeiten hechten!

In haar N°. van Vrijdag ll. moraliseert de *Amsterdamsche Courant* een weinig over het ergerlijke dezer dage te Parijs gevoerde geding, waarvan zij de aanleiding zeer betreurt en dat haar de volgende woorden ontlokt:

»Moet dan zulk een toestand steeds, ook nu nog, als in andere tijden, het gevolg van ten top gedrevene geestbeschaving wezen? Kan ook de zoo voortreffelijke Christelijke Godsdienst dien niet verhoeden? Gelukig ten minste het land, waar die godsdienst, innig vereerd, niet in conventioneële en onverschillige, of wel blinde onderwerping aan dorre kerkwetten of uiterlijke vormen ontaard is!"

Ontbrak ons daartoe de ruimte niet, ongetwijfeld, dan viel er vrij wat betreffende deze weinige regels in het midden te brengen, zoo rijk zijn zij aan zin, of liever gezegd, aan onzin. Wij hadden dan in de eerste plaats te onderzoeken of het werkelijk waar was, wat hier zoo apodictisch gesteld wordt, dat zedenbederf de vrucht is van ten top gedrevene »waarachtige" geestbeschaving? Wij hadden dan vervolgens te onderzoeken of de zoo stoutweg uitgedrukte twijfel, dat ook het »zoo voortreffelijke Christendom" onmagtig is, dit noodlottig gevolg te voorkomen, eenigen redelijken of historischen grond heeft? om eindelijk eens den slotzin van dat fraaije stukje met de vereischte naauwkeurigheid ter toetze te brengen. Doch, waartoe zou het dienen, in eene zoo uitvoerige bestrijding te treden der hier geleverde paradoxen? Die daaraan hechten, zijn toch onvatbaar voor eene eerlijke wederlegging, die van Katholijken uitgaat; en wat den Katholijken-zelven betreft, die weten genoeg, welke waarde zulke paradoxen bezitten. Dit alleen echter willen wij de *Amsterdamsche Courant*, die het niet schijnt te weten, verzoeken: wel eens te willen nagaan, of het niet waar is, dat Frankrijk eerst begonnen is zoo laag te zinken, als de *Amsterdamsche Courant* het betreurt, sinds het Protestantisme den zwakken mensch van alle teugels des gezags los heeft gemaakt, en sinds Frankrijk zijne gehechtheid aan de aloude leer, aan de leer der K. Kerk begonnen heeft te verzaken? Gelukkig intusschen, voegen wij hierbij, dat de ernstigste en wakkerste mannen van Frankrijk daarvan al meer en meer doordrongen raken en zich met steeds toenemende geestdrift en in steeds grooter getal vastklampen aan de rots der waarheid? Zal Frankrijk zich eenmaal, wat God geve! herstellen van de slagen, welke het van het trotsche Protestantisme te verduren heeft gehad, dan zal het dit aan hun gebed en aan hunne trouw te danken hebben!

In het *Handelsblad*, leest men onder dagteekening van 17 dezer het volgende:

Onze correspondent te Kleef meldt ons dd. gisteren:

Wij kunnen met zekerheid melden, dat op morgenochtend door de gensdarmerie, over de grenzen van dit rijk zal worden gevoerd, en aldaar door Nederlandsche justitie-dienaren, als gevangene, zal worden overgenomen de persoon van Gottfried Peter Verploegh, ten einde vervolgens over Nijmegen naar 's Hage te worden getransporteerd.

Men schrijft aan de *Arnhemsche Courant* dd. 17 Julij:

»Men meldt ons uit Kleef, onder dagteekening van gisteren, dat heden de straftijd, waartoe de bekende Verploegh door de regtbank aldaar is veroordeeld, ten einde is, en dat hij voorts, onder geleide van 2 Pruissische gendarmen, over de grenzen zal worden gebragt en, op requisitie van het Nederlandsche gouvernement, aan den heer officier van justitie te Nijmegen overgeleverd."

Wij ontleenen aan het laatste N°. van *de Grondwetsgezinde Batavier* het volgende opstel:

»De treurige pligt der strafgeregtigheid is den 9 Julij, te Arnhem, aan den Heer Kapellaan Gepkens volbragt. Als gevoelig mensch, is elk diep bewogen, wanneer hij zijn natuurgenoot, tot dien achtenswaardigen staat verheven, hoort schuldig verklaren aan eene zware misdaad en daarbij bedenkt, dat de strafregters — hoe eerbiedwaardig hunne uitspraak als formeele waarheid ook wezen moge (1) — echter toch altijd feilbare menschen zijn en blijven. De beroemdste regtskundigen hebben erkend, dat de Godheid alleen volmaakte wetten kan daarstellen; maar zij hadden er ook wel mogen bijvoegen: dat Engelen uit den Hemel moesten afdalen, om dezelve met zekerheid op voorkomende gevallen toe te passen. — Thans is deze ongelukkige gebeurtenis een onherroepelijk feit; de *Grondwetsgezinde Batavier* zoude — wanneer het geene daad van algemeene bekendheid ware — dezelve gaarne in den vloed der vergetelheid hebben laten zinken, maar te midden zijner diepe hoogachting voor de waardige Apostelen, welke zelfs geen Judas zoude kunnen krenken, meent hij staatburgerlijken pligt te vervullen door eenige bedenkingen mede te deelen, welke met het treurige onderwerp in onafscheidelijk verband staan.

1. Bezit de koninklijke magt, naar luid onzer Grondwet, het vereischt gezag, om de straf door de regterlijke magt uitgesproken te *veranderen?* De vrager betwijfelt dit op grond, dat art. 66 den koning enkel toekent het regt van gratie, hetwelk niet anders beteekent, dan kwijtschelding van straf. Welk eene koninklijke genade, wanneer de genadige verandering misschien nog zwaarder treft, dan de regterlijke straf? Is dat ware koninklijke barmhartigheid, geeseling en brandmerk? of twintigjarige gevangenis in een tuchthuis in plaats van doodstraf?...

2. Waarom moest de begenadigde in allen gevalle zoo lang in die verschrikkelijke onzekerheid tusschen leven en dood blijven zweven? Eene spoedige beslissing van zijn vreesselijk lot, was dit ook hier geene dubbele weldaad?

3. Moet niet elk Nederlander beven, die het gevaar beseft, hetwelk hem over het hoofd hangt: dat hij slechts een enkel middel tegen regterlijke feilbaarheid bezit, die over leven of dood, eer en al wat het dierbaarste is beslist; namelijk de hooge raad, die zich dan nog met geene reeds uitgemaakte feiten mag inlaten, terwijl men in andere regtsgevallen, enkel betrekkelijk tot herstelbaar verlies, drie middelen kan hebben, de regtbank, het geregtshof en de hooge raad?"

Uit Halteren wordt ons dd. 15 Julij gemeld: Een verschrikkelijke ramp heeft onze gemeente getroffen. Zes brave arbeiders welke door vlijt en oppassendheid den geheele winter geene ondersteuning van den armen vroegen, maar geheel en al zich zelven verzorgden, zijn in den nacht van Zaturdag op Zondag op hunne reis van Philipland naar herwaarts te voet over de schorren gaande door het getijde verrast en hebben hunnen dood in de golven gevonden. Allen waren de grootste verzorgers van hunne ouders, maar een hunner, de brave Adriaanse, is vader van zes kinderen, terwijl de ongelukkige weduwe nog een zevende te gemoet ziet. Op het oogenblik dat ik u schrijf, worden twee der terug gevondene lijken ter aarde besteld, terwijl Adriaanse dezer namiddag zal worden begraven.

Men meldt aan de *Nederl. Stoompost*, dd. 17 Julij, het volgende:

»Heden namiddag zijn van 's Hage naar Berlijn vertrokken de heeren van der Kun en van Bosse, om, zoo als bereids vroeger is medegedeeld, met den *ad hoc* door de Ned. Rijn-spoorweg-maatschappij gedelegeerden (den heer Leo Lipman) met het Pruissische gouvernement de onderhandelingen te openen, wegens de aansluiting der Pruissische spoorwegen aan de Ned. Rijn-spoorweg-maatschappij. Gemelde belangrijke onderhandelingen kunnen dus op of omstreeks den 20 dezer aanvangen.

Wij lezen in de *Revue Catholique:* »Twee brieven uit Rome melden, dat het pausselijk gouvernement verboden heeft, in den Kerkelijken Staat binnen te voeren het werk, getiteld: *Clement XIV et les Jesuites*, geschreven door *Crétineau Joly.*"

(1) Praetor quoque Jus reddere dicitur etiam cum inique decernit. L 11 ff Justit. (De prætor wordt gezegd regt te spreken, ook dan wanneer hij een onbillijk vonnis velt.)

's GRAVENHAGE, 15 Julij. Het wets-ontwerp tot *intrekking van den accijns op het gemaal van de rogge*, heeft bij de overweging in de afdeelingen der Kamer, gelijk te voorzien was, zeer vele zeer uiteenloopende algemeene beschouwingen uitgelokt. Die beschouwingen betreffen vooreerst de afschaffing van dezen accijns, de aanleiding daartoe, de bedoelingen van de Regering, en de strekking daarvan; ten andere de middelen daarvoor in de plaats te stellen. Als naaste aanleiding tot deze wets-voordragt meende men te moeten beschouwen het voorgevallene bij de behandeling de wet tot intrekking van de Graanwet, namelijk de aandrang van de voorstanders der belangen van den graanbouw, tot eenige ontheffing van accijnsen, als wanneer zij afstand van de schaalregten wilden doen, en de daarop gevolgde verklaring van den minister van financien om na de aanneming van het wets-ontwerp nog in deze zitting een voorstel te doen tot afschaffing van het gemaal op de rogge, en voorloopige vervanging dier belasting door andere middelen tot dekking van de vermindering in 's Rijks inkomsten. Naar aanleiding van de memorie van toelichting in verband met de meening der Regering bij de beantwoording der bedenkingen nopens de wet op de middelen geuit, en waarbij, het belastingstelsel der accijnsen in het algemeen door de Regering is verdedigd geworden, met afkeuring van het nemen eener proeve ter gedeeltelijke afschaffing, verklaart de commissie van rapporteurs dat de bedoelingen met het onderwerpelijke voorstel van de zijde der Regering bestaan: 1°. in verligting van den druk der minder bemiddelde arbeidzame volksklasse, 2°. in bevordering van het gemak der ingezetenen, vooral ten platten lande, door te overwegen of en in hoeverre het wets-ontwerp aan die bedoelingen en vereischten voldoet. Nog meent de commissie de Regering te moeten opmerkzaam maken op het belang, 't welk er voor de beslissing van het lot van dit wets-ontwerp in gelegen is, dat er omtrent den meer of minder ruimen omvang van hare bedoelingen daarmede, geen twijfel meer kunne blijven bestaan. Na eenige voorloopige beschouwingen omtrent verschillende bezwaren, tegen de voordragt al dadelijk gerezen, gaat het verslag over het ontwerp ter toetse te brengen aan de hoofdbedoeling der Regering, de verligting namelijk van den druk der geringere volksklasse. De hoog geklommen nood, waarin de talrijke klasse der natie tengevolge van de duurte der levensmiddelen verkeert, en de groote moeijelijkheid, die er voor den geringen dagloonaer bestaat om zich en de zijnen voedsel te verschaffen, werden algemeen erkend; de wenschelijkheid om dien druk te verligten vond derhalve ook bij niemand eenige weerspraak. Maar, of het door de Regering voorgedragen middel daartoe zoude leiden, *werd door zeer velen meer* dan betwijfeld. De druk der behoefte ontstaat door de duurte, en op den prijs van het roggebrood zou de afschaffing van den accijns van geen merkbaren invloed zijn. Anderen echter merkten daartegen aan, dat door de afschaffing van den rijks-accijns de hier en daar vrij aanzienlijke geheven wordende gemeente opcenten tevens zouden vervallen, en dat dit de verligting in belang zou doen winnen. Onder de verschillende bedenkingen tegen de voordragt vinden wij nog: dat de verzwaring van de personele belasting met 20 opcenten dienstboden zou doen afschaffen, die weder ten laste van den geringen dagloonner kwamen, dat bij omslag de geheele verligting gemiddeld per ziel over het geheele volk zou bedragen 50 cents in het jaar en in sommige streken slechts 11 cents. De middelstand leed het allermeest; schier overal ging den stand van den geringen gezeten burger achteruit en vorderde verligting en te gemoetkoming. Door de voorgestelde heffing van 20 opcenten op het personeel zou zij nog lot aanmerkelijk bezwaard worden. Erger nog meenden velen, was het met de belangen van den landbouw gelegen. De verbouwers der tarwe werden geheel opgeofferd aan hen die rogge telen. Ontlasting van rogge stond, meende men, gelijk met overbelasting van tarwe; en ook uit dat oogpunt was het ontwerp onregtvaardig te noemen. Groote bezorgdheid wekte de vraag, welke zich eigenaardig opdeed: of niet met de afschaffing van den accijns op de rogge, tevens van zelf zullen ophouden geheven te worden de opcenten, thans ten behoeve van gemeenten, daarop drukkende, en van waar zullen dan de ledige ruimten, die door deze opheffing van een harer meest afwerpende middelen in de kassen der gemeenten zullen ontstaan, wederom worden aangevuld? Uit een en anderen hoofde, bleef er, hoezeer vele leden de afschaffing op zich zelven beschouwd en *buiten verband* met de voorgestelde middelen van vervanging, zeer wenschelijk achten, nog een zeer aanzienlijk aantal daar tegenover staan, die in deze meening niet konden deelen.

Het oordeel nu over de middelen ter vervanging, door de Regering voorgesteld, was meer algemeen ongunstig, dan dat over de afschaffing zelve. Verscheidene van hen, die de laatste wenschten, vonden zich bezwaard daartoe mede te werken, omdat zij deze middelen afkeurden. Algemeen werd door zeer vele leden, hoe verschillend ook over de voordragt denkende, de Regering met nadruk opgewekt, om iets beters voor dit voorstel in de plaats te stellen, met opmerking tevens, dat de nu gedane keuze vrij willekeurig scheen, zijnde ook door geene redegeving hoegenaamd geregtvaardigd, dan door de ongemotiveerde kennisgeving, dat deze verhooging van opcenten der Regering het meest geschikt was voorgekomen. Dat die leden, welke de afschaffing zelve niet verlangden, zich voegden bij de afkeuring der middelen, behoeft nauwelijks gezegd te worden.

Wat betreft de voorgestelde 25 opcenten op den wijn en het gedistilleerd, meende men te moeten opmerken, dat het inderdaad beginselloosheid verried, in een oogenblik, nu er door velen, zoo in als buiten de Kamer, hetzij te regt of te onregt, maar toch altijd met het doel, om, door opheffing van knellende belemmeringen, aan de nijverheid eene vrije werking te verzekeren, op eene geheele afschaffing van het belastingsstelsel op verbruik werd aangedrongen, — nu in dat zelfde oogenblik een middel van accijns gedeeltelijk op te heffen en andere daartegen te verzwaren.

Wij vinden op dit punt o. a. de volgende opmerkingen: men moest niet uit het oog verliezen, dat juist het erkend karakter van ontbeerbaarheid en niet noodzakelijkheid aan de mate van belastbaarheid hare natuurlijke grens voorschreef; want, naar mate de prijzen dezer consumtive middelen door verhooging der op dezelve drukkende belastingen in de hoogte worden gevoerd, ook het gebruik daarvan in evenredigheid moet afnemen; dat dus door overbelasting die opbrengst van het middel, in stede van toe te nemen, integendeel langzamerhand zal dalen, en dat veelligt, om die opbrengst te vermeerderen, eene merkelijke ontlasting meer dienstig zoude zijn, dan eene overbelasting. Men gelooft dus reeds uit dien hoofde, dat de voorgedragene 25 opcenten op den wijn niet zullen opleveren, wat de Regering daarvan schijnt te verwachten. Die verhooging zal veeleer de sluikerij aanmoedigen, den handel benadeelen en een te kort doen ontstaan in 's lands schatkist. Ook op de 20 opcenten op de personele belasting, welke sommigen als een zuiver *tijdelijk* middel voor één jaar zouden willen toestaan, doch geenszins bestendigen, kleefde hetzelfde bezwaar, dat zij niet zouden opbrengen, wat men er zich van voorstelt. Beter ware het dan nog, de voorgestelde vrijstellingen veel verder uit te breiden, en dan de hooger aangeslagenen met een grooter getal opcenten te belasten. Dit zou meer overeenkomstig zijn met de veronderstelde bedoeling, om de hoogere klassen der maatschappij te belasten, de lagere te verligten. Men wees de Regering wijders nog op het noodwendig gevolg, dat de opbrengst van den accijns op de tarwe zal verminderen.

Als slotsom van de ontwikkeling der algemeene beschouwingen, wordt dan ook in het verslag der commissie gezegd: dat velen den voorgestelden maatregel afkeurden, omdat hij het lot van den arbeidsman niet noemenswaardig verbeteren, dat van den middelstand en van den landbouwer nog meer drukken, en geen uitzigt op het invoeren van een ander belastingstelsel opleveren zal; dat vele anderen den maatregel op zich zelven in doel en strekking goedkeurden, als te gemoet komende aan een in ieders oogen hatelijk bezwaar en het vooruitzigt openende op verdere verbetering van ons belastingstelsel; *doch* dat verreweg de meeste leden de voorgedragen nieuwe middelen als onaannemelijk hebben beschouwd. De terugwerkende kracht bij art. 11 en 15 aangenomen, werd bestreden als in het oogloopend onbillijk zijnde, wat den wijn betreft te meer onbillijk, als men bedenkt, dat wijnhandelaren, welke op of na 1 Junij wijnen aan particulieren tegen contante betaling hebben verkocht, en daarvoor volledige kwitantie gegeven, bezwaarlijk later den verhoogden accijns van die particulieren zullen kunnen vorderen, en dus eene belasting op het verbruik, die niet zij, maar de verbruikers behoorden te betalen, voor hunne rekening zullen moeten nemen; en met betrekking tot de verhooging der personele belasting; omdat de belasting-schuldigen, met het oog op de op 1°. Mei 1847 (tijdstip waarop men de bepaling reeds wil doen werken), hunne aangiften voor de belasting gedaan hebben, om, in overeenstemming met die bepalingen, maar niet hooger te worden aangeslagen in belasting. Hadden zij die verhooging voorzien, velen zouden hunnen staat hebben verminderd, ten einde niet boven hunne krachten te worden belast; althans allen zouden daartoe in de gelegenheid zijn geweest.

Uit de memorie van beantwoording der Regering op al deze bedenkingen gegeven blijkt o. a.: wat de verklaring harer bedoelingen betreft, dat hare bedoeling is de minst bemiddelde arbeidende klassen te ontheffen van de lasten, welke meer bijzonder op haar drukken door de accijns op het gemaal van de rogge. De Regering wenscht deze heffing voor altijd uit de reeks van consumtive belastingen te doen verdwijnen. Omtrent de vraag, of bij de Regering het voornemen bestaat tot een ander stelsel van belastingen, dan die op het verbruik over te gaan, wenscht zij zich de ontwikkeling van haar gevoelen voor te behouden, totdat bij de beraadslagingen over de wetsontwerpen op de middelen over $18\frac{48}{49}$ de deugdzaamheid van het bestaande stelsel van belastingen, in het algemeen zal zijn ter sprake gebragt. Vervolgens treedt de memorie in eene beantwoording der hoofdbedenkingen en algemeene beschouwingen, waartoe de voordragt aanleiding heeft gegeven; o. a. zegt zij, dat de Hooge Regering zich niet stellig, en in eenen algemeenen zin zal verzetten tegen de heffing van eenen accijns op het gemaal van rogge als plaatselijke belasting, in zoo verre de gemeentebesturen zulks onvermijdelijk mogten achten, en mits het bedrag daarvan in allen geval de thans geheven wordende opcenten niet overtreffe. Zij zal het intusschen zeer toejuichen, wanneer de plaatselijke besturen in dezen het voorbeeld der Hooge Regering mogten volgen, door het gemaal van de rogge ook van plaatselijken accijns vrij te stellen.

Wat nu de voorgedragen middelen van vervanging betreft, vermeent de Regering hare voordragt ten onregte van beginselloosheid te zien beschuldigd. Betreffende de gegrondheid van het bezwaar voor den wijnhandelaar, gelegen in de fabrijkmatige voortbrenging van kunstwijn, welke geheel vrij van accijns, in de consumtie wordt afgeleverd, is het ter voorziening hierin, dat men zich thans bij het ministerie van financiën onledig houdt met het beramen van voorzieningen, waardoor het voortbrengsel van deze fabricatie aan eenen billijken accijns zal worden onderworpen. Ten einde aan de bezwaren te gemoet te komen nopens de 20 opcenten op het personeel, wijzigt de Regering de voordragt in zoo ver dat de taks der opcenten met $\frac{1}{4}$ verminderd en dus van 20 op 15 gebragt zal worden; de vermindering daaruit ontstaan schijnt het voegzaamst gevonden te kunnen worden door op het regt van successiën, 5 buitengewone opcenten te heffen. Wat de toepassing der verhoogde opcenten van den wijn, welke reeds eene maand vóór de werking der wet bij de handelaren op termijnen van crediet is ingeslagen betreft, de Regering meent dien maatregel te kunnen billijken, door de overweging, dat in den regel de wijnen niet onmiddelijk bij den inslag, aan de verbruikers worden afgeleverd, zoodat de vrees, dat de wijnkooper zal worden aangeslagen voor eene verhooging, welke hij niet meer op de verbruikers zou kunnen verhalen, voor ongegrond mag gehouden worden. Eindelijk wat nu het personeel betreft, de Regering ontveinst niet, dat hetgeen men de terugwerking der wet noemt, bezwaar kan opleveren, om als dezelve niet anders zou kunnen worden weggenomen, dan door het cijfer der opcenten in evenredigheid te verhoogen, zou in het wezen der zaak geene verandering zijn gebragt, en het zou op hetzelfde neêrkomen, of men, om b. v. eene som van ƒ100 te bekomen, de hoofdsom over het geheele tijdvak van een jaar, waarover zij loopt, nemende, met 20 of over de op het dienstjaar overschietende 10 maanden, met 24 opcenten bezwaarde. Eigenlijk gesproken bestaat er (naar het oordeel der Regering) geene terugwerking, want die in Mei belasting schuldig waren, zijn het ook over al de volgende maanden. Eindelijk wordt, bij eene overgelegde nota voldaan aan het verlangen om eene specifieke berekening van het verlies door de afschaffing van den accijns op het gemaal, van de rogge te ontstaan, en van hetgeen de voorgestelde verhoogde opcenten zullen opleveren. — Verder is nog overgelegd de nota van wijzigingen, die wij boven reeds vermeld hebben, vermeerderd met nog eenige de redactie betreffende, en is de commissie, aan het slot van haar verslag van oordeel geweest, dat ter zake van deze wets-voordragt in verband met de antwoorden der Regering en nota's van berekeni[ng] veranderingen, eene nadere overweging in de afdeeling[en] vorderd werd.

Zitting van 16 *Julij.*

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Genera[al] heden heeft de Commissie van Rapporteurs voor de b[egro]tingen der uitgaven en middelen over 1848 en 1849 ha[ar al]gemeene verslagen daarover uitgebragt; de dag der bera[adsla]ging daarover zal nader bepaald worden. Daarna zijn d[e] raadslagingen over de wets-ontwerpen tot vaststelling va[n het] Wetboek van Strafregt voortgezet.

De IIIde titel van het 1ste boek is aangenomen met 4[.] 6 stemmen.

Tegen hebben gestemd de heeren: Modderman, de K[empe]naer, van Nagell, Duijmaer van Twist, van Goltste[in], van Leeuwen.

Bij de stemming over den IVden titel hebben zich 30 [...] daartegen en 24 voor dezelve verklaard, zoodat Z. M. de[...] ning eerbiedig verzocht zal worden dien in nadere over[weging] te nemen.

Tegen hebben gestemd de heeren: *Modderman, Te[...] van Haersolte, Luzac, van Heemstra, Storm, de Kempe[naer], van Nagell, van Dam van Isselt, Schooneveld, Boreel, Hogelanden, Nedermeijer van Rosenthal, Gevers van [En]geest, Faber van Riemsdijk, de Man, Duijmaer van T[wist], Nederburgh, Gouverneur, Nap, van Goltstein, Cost Jor[dens], van Leeuwen, Verweij Mejan, Anemaet, van Panhuys, [Uijt]werf Sterling, Hiddema Jongsma, Corver Hooft, van [Vol]kevorsel en de Voorzitter.*

Zitting van 17 *Julij.*

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal heden zijn de beraadslagingen over den Vden titel van het boek voortgezet, en is besloten, de stemming daarove[r] Maandag aanstaande uit te stellen.

Daarna is beraadslaagd over den VIden en VIIden titel, w[elke] beide zijn *aangenomen* de eerste met 47 tegen 5 stemmen, de laatste met 42 tegen 7 stemmen.

Tegen den VIden titel hebben gestemd de heeren van G[olt]stein, van Panhuys en van Nagell; en tegen den VIIden titel de heeren: Schooneveld, St[...] Uytwerf Sterling, Luzac, van Goltstein, van Dam van I[sselt] en de Kempenaer.

De beraadslagingen over het tweede boek worden daarop [ver]daagd tot maandag ten 11 ure.

De uitslag der beraadslagingen over het geheele eerste [boek] is deze, dat titel I, II, III, VI en VII zijn *aangenomen*; titel IV is *verworpen* en de stemming over titel V is [uitge]steld tot maandag.

Zitting van 19 *Julij.*

Bij den aanvang der zitting van heden zijn wijzigingen i[nge]komen omtrent het strafregt.

De Art. 10 en 11 betrekkelijk de toerekenbaarheid van [...] drijven en overtredingen van kinderen zijn aldus gewijzigd:

Art. 10 (vroeger Art. 12). Kinderen, die tijdens het ple[gen] van een misdrijf, beneden de zestien jaren oud zijn, wo[rden,] indien zij zonder oordeel des onderscheids hebben gehandeld, door den regter van alle regtsvervolging ontslagen en [aan] hunne ouders, voogden of naastbestaanden terug gegeven.

Art. 11. Bij misdaad of wanbedrijf kan de regter te g[...] met de buiten vervolgingstelling, naar gelang der omstan[digheden] bevelen, dat deze kinderen voor eenen door hem te [be]palen tijd, doch niet langer dan tot zij hun 18de jaar he[bben] bereikt in een voor hen geschikt gesticht worden geplaa[tst, ten] einde aldaar te worden opgevoed. Bij veranderde om[stan]digheden staat het dien regter, na het O. M. gehoord te hebben, hun ontslag uit het gesticht binnen den bepaalden tijd te gelas[ten].

Over die wijziging ontstaat eene discussie bepaaldelijk [over] het verschil tusschen vrijspraak en ontslag van regtsvervolging. De heeren van Dam en Luzac doen opmerken, dat hoe d[...] baar zij der Regering zijn voor de verandering, zij tegen d[en] titel zullen moeten stemmen, omdat de Regering er niet is [...] kunnen komen om art. 14 te veranderen. Het werd too[...] de vorige zitting welsprekend betoogd, hoe billijk en noo[dza]kelijk het was om ook de vervanging van de doodstraf o[p te] nemen, in het belang van schuldig verklaarden, die bij [het] plegen der daad, in geval van dwang, bevel, billijke vr[ees,] verleiding of bekrompenheid van verstand verkeerden.

Z. Exc. de Minister licht de nog gemaakte bedenkinge[n] de gewijzigde artikelen toe en zegt, dat de Regering de n[oodza]kelijkheid niet heeft ingezien, om art. 14 te wijzigen.

Bij stemming wordt titel V *aangenomen* met 51 tegen [...] stemmen.

Daarna worden de discussiën geopend over de algemeene beschouwingen over het 2e boek, titel I. De heer van Na[...] zal tegen dat geheele boek moeten stemmen, en wel op g[rond] van de weglating van den in 1842 voorgestelden 10den tite[l].

7 uur der avonds.

De discussiën *Placet* aangevangen. Van Naamen, Boreel, Tell[egen,] Jongsma, Anemaet, bedreigen Regering dat zij het geheele [boek] zullen verwerpen.

De Minister bestrijdt die gevaarlijke conclusie. — Beraad[sla]gingen worden voortgezet. Romme betoogt, doelloosh., ongron[d] en ongeradenh. der prevent. strafbep.

In ons vorig nummer, 1e bladz. 3e kolom, is, we[gens] de invoeging der laatste berigten, eene verkeerde plaats[ing] der regels gebeurd. Men gelieve die zinsneden al[dus] te lezen:

De heer Panhuys geeft in overweging, om over elk arti[kel] afzonderlijk te beraadslagen. De heer Luzac ondersteunt [het] voorstel en acht het wenschelijk, dat er tevens eene m[ani]festatie van gevoelens bij elk artikel zal worden uitgelokt, zonder tot eene stemming over te gaan, opdat, wanneer [de] titel zal worden afgestemd, de minister zal kunnen we[ten] welke artikelen door de Kamer zijn afgekeurd, en de Rege[ring] in staat zal zijn, andere artikelen voor te stellen.

En 8 regels lager:

De heer Luzac licht zijn voorstel nader toe. Het is voor [de] Regering van belang, om na de verdediging van eenig ar[tikel] de meening der Kamer te leeren kennen. Daartoe moet [het] voorstel tot manifestatie strekken.

De heer Faber van Riemsdijk en Mutsaers verklaren [zich] daartegen.

ITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

RIJS, 17 Julij. Des avonds van ll. Dingsdag 13 heeft een deurwaarder aan den heer Teste in de genis van het Luxemburg ingevolge de wetsbepa- van 9 September 1835, een uittreksel van het s-verbaal beteekend, bevattende het gebeurde gedu- zijne afwezigheid, en inzonderheid de conclusie ge- door den procureur-generaal en de verklaring den president van het hof der Pairs, wegens het en der debatten.

De heer Teste is geheel onderworpen aan zijn lot, ne groote gelatenheid des gemoeds heeft de koorts- ge opgewondenheid vervangen, die op zijne poging lfmoord gevolgd is. Desniettemin zijn alle mogelijke behoedmiddelen genomen ten einde elk treurig voorval oorkomen, en de beschuldigde wordt voortdurend g bewaakt.

De heer Cubières heeft zich hoogelijks beklaagd de procureur-generaal, zonder acht te slaan op zijn rijken militairen loopbaan en het eervolle van zijn gaand leven, hem even als zijne andere beschuldig- heeft behandeld. De generaal dacht tot op het te oogenblik, dat zijne zaak afgescheiden van die r mede-beschuldigden zou worden beschouwd, en dat het hem ten goede zou gehouden hebben, dat hij heer Teste had willen sparen, met wien hij overi- geene regtstreeksche betrekkingen had gehad.

— Men verzekert, dat de luitenant-generaal Despans- ières eergisteren aan den koning zijne demissie als van Frankrijk heeft ingediend.

— Het hof der Pairs zal den 28 dezer maand op vergaderen om bij verstek te oordeelen in de zaak den heer Pellapra, indien deze beschuldigde niet vóór tijdstip voor het hof mogt verschijnen.

— Men verzekert, dat de heer Pellapra heeft ver- d, dat hij zich den 23 dezer maand vrijwillig in tenis zou begeven.

— Het hof der Pairs is ll. Vrijdag den 16 op nieuw raadkamer vergaderd geweest ten einde te beraadslagen r de conclusiën van den procureur-generaal Delangle n de heeren Cubières, Teste en Parmentier.

Men wilde weten, dat het hof den heer Teste tot 3 n gevangenis en 200,000 francs boete, en den gene- Cubières alleen tot 10,000 fr. geldboete had ver- deeld.

Betreffende de uitspraak van het hof is echter nog s met volle zekerheid bekend.

— De heer Soyer, de gieter, wiens verklaring in t van faillissement reeds door de dagbladen is vermeld, ezer dage in hechtenis genomen.

— Men zegt, dat de leden der behoudende partij daags, even als de reformisten in Chateau-Rouge, op ne beurt een groot feestmaal zullen geven, waaraan isters, afgevaardigden en pairs van Frankrijk zullen l nemen.

— Een Brusselsch dagblad zegt, dat men te Parijs, hoon op zeer bedekte wijze, spreekt van eene nieuwe ernstige zaak betreffende een minister, die van eene rweg-compagnie 5000 (?) actiën zou hebben ontvan- , en zulks van eene linie, die op het punt is van werking gebragt te worden.

— Volgens berigten uit Senegal zou de gouverneur r kolonie zich gereed maken tot het zenden eener editie, ten einde van den koning van Cayor de Fran- e zendelingen, welke hij als gevangenen terughoudt, te eischen. Ten dien einde zal deze expeditie de ri- de Senegal moeten opvaren.

MADRID, 12 Julij. De brigade-generaal Mata y Alos t eergister depêches medegebragt van het kwartier den generaal Concha. De ministerraad is terstond gaderd geweest, om hierover te beraadslagen, en men t, dat de uitslag dier beraadslagingen gunstig luidt r de handelingen des generaals.

De *Gazeta* bevat de officieële depêche van den heer s Lopez de la Torre-Aylon, meldende, dat de haven Oporto weder geopend is voor de scheepvaart, en de blokkade, den 20 October jl. verordend, thans opgeheven.

Tijdingen van Lissabon, van den 9 en van Oporto 10 dezer melden, dat de leden van de junta dier op eene Fransche brik vertrokken zijn, die hen naar heeft vervoerd. De maarschalk Saldanha heeft den zijne intrede binnen Oporto gedaan, welke stad reeds et was door de troepen onder bevel van den generaal ncha. Sinds de overgave der stad is de orde er geen genblik gestoord geweest.

Ook te Lissabon is alles rustig, ten gevolge van de nistie. De staatsgevangenen zijn in vrijheid gesteld, onderscheidene personaadjes, die gedurende den op- nd eene min of meer beduidende rol gespeeld hebben, ndelen thans weder gerust en ongemoeid door de stra- der hoofdstad.

ENGELAND.

LONDEN, 17 Junij. Eergisteren is in het huis der Lords de bill over de administratie der armwet voor de derde maal gelezen.

In het huis der gemeenten vestigde lord G. Bentink de aandacht van het huis op de inbreuk, door den koning der Nederlanden gemaakt op het handelstractaat, in 1824 door de heeren Canning en Wijnn met Nederland gesloten. Bij dit tractaat werd bepaald, dat de handel der Oost-Indische bezittingen en van den Oost-Indischen Archipel van weêrszijden op gelijken voet zouden staan als die van de meest begunstigde natiën, en te gelijk dat de regten op Britsche goederen, welke uitgevoerd werden van of ingevoerd naar Nederland, niet hooger zouden zijn, dan het dubbele van hetgeen die goederen in Nederlandsche schepen uit- of ingevoerd, zouden moeten betalen; maar wanneer de uit- of invoer van goederen in Nederlandsche schepen vrij was, dan zouden de regten op Engelsche goederen, hetzij in Nederland ingevoerd of van dit land uitgevoerd, niet meer dan 6 pCt. bedragen.

De koning der Nederlanden heeft ten allen tijde van Britsche schepen en goederen het dubbele gevorderd der regten, die de Nederlandsche schepen moesten betalen: maar thans heeft hij een tractaat met België aangegaan, waarbij hij de regten voor dat rijk heeft verminderd; ook had hij bij een besluit van den gouverneur-generaal van Java dit tractaat van eene terugwerkende kracht verklaard en de onderdanen van België toegestaan, om restitutie van regten te krijgen, tot aan den 25 Augustus ll. Dit voordeel bepaalde zich evenwel uitsluitend tot 8000 tonnen koopmansgoederen jaarlijks. Deze schikking was vooral belangrijk voor de suiker, en de Engelsche kooplieden gevoelden dit zeer goed. Suiker, in Belgische schepen naar België gevoerd, wordt, krachtens het nieuw aangegane tractaat, vrij uitgevoerd, terwijl suiker in Engelsche schepen uitgevoerd, aan 6 pCt. regten onderhevig was.

Ook met andere artikelen, zoo als koffij, rum en tabak was dit het geval. Het kwam hem voor, dat dit eene inbreuk was op het eerste artikel van het traktaat van 1824. Engeland was geregtigd, krachtens dat traktaat, om in Britsche schepen gemelde artikelen uit te voeren, en wel onder dezelfde bepalingen als Belgie; daarenboven hadden de Engelsche kooplieden regt op de voordeelen, waarbij het besluit van den gouverneur-generaal van Nederl. Oost-Indië, dat het traktaat van eene terugwerkende kracht verklaarde, aanleiding gaf; derhalve moesten zij terug bekomen, wat zij voor inkomende regten betaald hadden. Hij wilde daarom den secretaris van staat voor buitenlandsche zaken slechts vragen, of hij reeds bij het Ned. gouvernement vertogen had ingediend, en of het zijn voornemen was, eenige maatregelen te nemen, om herstel te krijgen voor Britsche onderdanen.

Lord Palmerston antwoordde daarop, dat er reeds onderhandelingen dienaangaande met het Nederlandsch gouvernement waren aangeknoopt, maar zeide tevens, dat er door dat gouvernement wederkeerig aanvrage was gedaan, om dezelfde voorregten in handel en scheepvaart te mogen hebben, als Hanover en Mecklenburg. Voor het overige was hij verzekerd, dat de zaak spoedig naar beider genoegen zou worden geregeld.

— Het hof is den 14 naar Osborn-House vertrokken. Tegen heden is een ministerraad op Foreign-Office bijeengeroepen. In denzelven zullen de grondslagen worden vastgesteld van de troonrede, die H. M. zal uitspreken bij het verdagen van het parlement.

— Lord Palmerston heeft ll. Woensdag een aantal aanzienlijke personen bij zich ter maaltijd genoodigd. Onder deze merkte men op den generaal Espartero en zijne gemalin, den hertog van Palmella en meer anderen.

— Men schrijft van Dublin, dd. 13 Iulij: »De stedelijke raad dezer hoofdstad heeft heden een adres van gelukwensching goedgestemd aan graaf Clarendon, ter gelegenheid van zijne installatie als lord-luitenant van Ierland. Men denkt, dat de nieuwe onderkoning in zijn antwoord op dit adres zijne gevoelens, inzigten en voornemens zal openbaren, betreffende de aangelegenheden van Ierland."

Dagbladen van New-York melden, dat vredes-voorslagen, door de Mexicanen aan den generaal Scott gedaan, door dezen verworpen zouden zijn. Van de benoeming van den president scheen nog niets met zekerheid bekend te wezen.

De Mexicanen trachten een guerillas-oorlog te voeren. Zij tasten transporten van mondbehoeften en afzonderlijke detachementen aan. Een convooi, 225.000 dollars overbrengende, is in een zeer gevaarlijken bergpas aangevallen en heeft eerst na verlies van 30 man en het bekomen van versterking den weg in veiligheid kunnen voortzetten.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 12 Julij Morgen vertrekt Z. M. de Koning naar Dresden, en wordt op die reis door de Koningin vergezeld. Hunne Majesteiten zullen zes dagen in die stad vertoeven. De koningin zal vervolgens naar Ischl reizen, en de koning naar de hoofdstad terugkeeren. In den loop van den zomer zal Z. M. zich naar de Rijn-provinciën begeven, en aldaar de groote manoeuvres der verschillende aldaar in bezetting liggende legerkorpsen bijwonen.

— »Onze Pruissische correspondent, zegt de *Ami de la Religion*, meldt ons, dat vermits Dr. Rupp, weigerachtig was gebleven, eene boete van 50 thalers te betalen, waartoe hij ter zake van ongeoorloofde uitoefening zijner eerdienst verwezen was, zijn inboedel ten gevolge dier weigering door de justicie is aangeslagen. Nog zou een policie-onderzoek zijn ingesteld tegen den Ruppiaanschen candidaat Ender, die een kind heeft gedoopt in een joodsch gesticht. Getuigen hebben voor de regtbank verklaard, dat hij zich bij deze handeling bediend heeft van de woorden: *Ik bevochtig u in den naam van Jesus van Nazareth*."

— Z. M. de Keizer van Rusland heeft dezer dage aan den patriarch van Constantinopel kostbare versierselen, eene kelk en een evangelie-boek met edelgesteenten bezet, geschonken, alles ter waarde van een millioen piasters. Eenigen tijd te voren had de Keizerlijke patriarch van Rusland zijnen ambtsbroeder te Constantinopel een kruis en eene medaille van dezelfde waarde vereerd. Men verliest zich in gissingen, welke de drijfveer moge geweest zijn dier vorstelijke geschenken.

Indien men een schrijver van Bern gelooven mag dan zouden Frankrijk en Oostenrijk eene gewapende tusschenkomst in Zwitserland hebben toegezegd, bij de eerstgeweldadige demonstratie, die tegen het katholijk verbond mogt worden ondernomen. Het hof van Weenen zou Frankrijk hierin een aanvang laten nemen. Het schijnt inderdaad, dat Fransche battaillons bevel hebben ontvangen, om naar de Zwitsersche grenzen op te trekken.

ITALIE.

ROME, 6 Julij. Gisteren is de publicatie van Z. Em. den Cardinaal Gizzi, secretaris van staat van Z. H., bekend gemaakt, waarbij Z. Em., in naam des H. Vaders, de oprigting van eene burgerwacht in den Kerkelijken Staat aankondigt. Die belangrijke maatregel heeft overal dezelfde geestdrift verwekt als, nu een jaar geleden, het decreet der amnistie heeft te weeg gebragt. Te Bologna had te dier gelegenheid eene schitterende kunstverlichting plaats. Vijf of zes duizend personen doorkruisten de straten met wuivende vaandels, en begaven zich in massa naar S. Michele in Bosco, het zomerverblijf van den Cardinaal-legaat, roepende: »Leve Pius IX! Leve Amat!

Te Rome stroomde eene onoverzienbare menigte naar het Quirinaal om Pius IX hare erkentelijkheid deswege te betuigen; doch vernemende, dat de H. Vader eenigzins onpasselijk was, trok zij in eerbiedige stilte weder af.

Reeds is voor Rome eene commissie benoemd, ten einde de burgers in de veertien bataillons in te deelen, waaruit de burgerwacht der hoofdstad zal bestaan. Iedere wijk zal zijn bataillon hebben. De vereischte ouderdom is van 21 tot 60 jaren. Alle grondbezitters, handelaars en eigenaren van fabrieken en in het algemeen uitsluitend onafhankelijke personen zullen daarvan deel maken. Huisbedienden, sjouwerlieden en arbeiders alsmede zij wier gedrag niet in allen deele onberispelijk is, zullen van de burgerwacht uitgesloten zijn.

Men zegt, dat aan graaf Mastaï, den broeder van Z. H., het opperbevel over den burgerwacht zal worden opgedragen. Men houdt zich algemeen overtuigd, dat deze instelling een zeer gunstigen invloed zal uitoefenen op het behoud en de versterking der openbare rust.

De *Augsb. Zeitung*, die dezer dage zooveel gerucht maakte wegens den afstand, die de H. Vader, volgens zijne correspondenten, voornemens was te doen van het bezit zijner pausselijke kroon; dezelfde *Augsb. Zeitung*, die nog onlangs in den Kerkelijken Staat alle geestdrift van Pius IX op eenmaal uitgedoofd zag, ja reeds van geheime machinatiën sprak, die tegen Z. H. gesmeed werden, begint nu op eens weder van toon te veranderen. Na het afkondigen der bekendmaking wegens het oprigten der burgerwachten, verkeerde, naar luid der *Augsb. Zeitung*, den 5 Julij de gedrukte stemming des volks eensklaps in luide vreugde, ofschoon men dan ook stil naar huis keerde, omdat Z. H. zich niet even als gewoonlijk op het balcon had vertoond. De H. Vader was den 2 dezer op eene wandeling door het uitbundig en eenparig gejuich der volksmenigte begroet geworden.

Zou men dien berigtgever op zijn minst niet van ligtzinnigheid moeten beschuldigen? En zouden die dagbladen voor welke deze zelfde *Zeitung*, vooral in hare artikelen uit den Kerkelijken Staat, Beijeren en Zwitserland, eene geliefkoosde en bij voorkeur en onvoorwaardelijk te benuttigen bron is, zich niet evenzeer aan ligtzinnigheid schuldig maken?

Zie hier wat de *Ami de la Religion* deswege schrijft: »De woelzieke gemoederen, die omwentelingen verwachtten en voorbereidden, dáár, maar de verlichte wijsheid van Pius IX niets dan nuttige hervormingen op het oog had, hebben den spijt hunner te leurgestelde verwachtingen niet kunnen bedwingen. Laakbare kunst-

gegrepen zijn, ofschoon vruchteloos, beproefd om wantrouwen en verbittering te verspreiden onder het volk van Rome, dat zulk een vast vertrouwen stelt in de beloften van zijnen vorst. Daarna poogde men door logenachtige brief-artikelen de openbare meening te misleiden. De vreemdsoortigste en onwaarschijnlijkste geruchten werden op zekeren dag door de liberalen bladen van alle landen verspreid. »Pius IX is niet meer vrij, zeide men; hij wordt nu eens geregeerd door de gezanten van Oostenrijk en Frankrijk, dan weder overheerscht door de Jezuïten, die voorzeker zeer verwonderd zijn, in den heer Rossi hun bondgenoot te zien. Gisteren, volgens diezelfde brieven, brulde het volk van Rome aan de deur van het paleis van Venetië, en zwoeren den dood aan Cardinalen, die bij den Oostenrijkschen gezant het middagmaal hadden gebruikt. Heden zal de Paus, afgemat door een pijnigenden gemoeds-strijd, zijne driedubbele kroon nederleggen, waarvan het gewigt te zwaar was voor zijne krachten en te drukkend voor zijnen moed.

»Moge de *Augsb. Zeit.*, de echo zijn van alle ongerijmde geruchten, door jonge duitsche reizigers in de koffijhuizen van Rome uitgedacht of opgevangen; mogen de *Siècle*, de *Constitutionnel*, de *National* en de *Reforme* die bespottelijke verzinsels overnemen; in deze ineensmelting van het oude Fransche liberalisme met het carbonarisme van Italië is nog niets verwonderlijks gelegen. Maar dat de *Gazette de France* dergelijke fabeltjes durft opnemen, dat dit blad in een stijl, waarover de onkatholijke Duitsche publicisten en Fransche radicalen zouden blozen, het Pausschap durft voorstellen als het zwakke werktuig van eenige diplomaten, dat het van het hoofd der Kerk, van Christus Stedehouder, durft zeggen, *dat hij zijne démissie zal geven*, deze schandelijke onbeschaamdheid gaat te ver, en is eene beleediging het persoonlijk karakter van Pius IX en de waardigheid van den H. Stoel aangedaan.

»Neen, nog nimmer heeft Pius IX, van het oogenblik zijner gedenkwaardige verheffing af, die alle berekeningen en plannen, welke de staatkunde heeft kunnen smeden, verijdeld heeft, noch in zijne openbare woorden, noch in eenigen maatregel van zijn beheer, de geheimen, regtstreekschen of middellijken invloed der diplomatie ondervonden. Het is eene bekende daadzaak te Rome, dat de gezanten der vreemde mogendheden zich nooit minder dan thans met de binnenlandsche aangelegenheden van het pauselijk gouvernement hebben bemoeid. In alle grootsche besluiten, die het eerste jaar der regering van Pius IX hebben opgeluisterd, was de H. Vader gestadig en uitsluitend van twee gevoelens doordrongen, t. w.: van liefde jegens zijn volk en van zijn vertrouwen op den goddelijken bijstand van Hem, door wien hij met de hoogste waardigheid is bekleed geworden."

— *Constitutionnel* bevat een brief van Bologna dd. 8 Julij, meldende, dat te Lucca tusschen de troepen en de inwoners een bloedige strijd is ontstaan. Volgens dien brief zou de verbittering des volks ook te Parma voortduren en zou reeds een corps Oostenrijksche soldaten op marsch zijn om die stad te bezetten. Die bewering is hoogst waarschijnlijk een verdichtsel.

Ook zegt de *Constitutionnel*, dat gewapende benden Calabrië doorkruisen. Dit feit is waar; doch de *Augsb. Zeitung* meldt, dat die benden niets meer zijn dan vrijbuiters, en protesteert bij voorraad tegen allen, die aan deze wanordelijkheden een staatkundig karakter zouden willen leenen. Het Napolitaansch gouvernement, heeft overigens troepen afgezonden om de rustverstoorders te achtervolgen.

BELGIE.

BRUSSEL, 18 Julij. Ingevolge de encyclischen brief van den H. Vader van 25 Maart jl. heeft Z. Em. de de Cardinaal-aartsbisschop van Mechelen en hebben na hem de overige bisschoppen van Belgie een mandement uitgevaardigd, waarbij de geloovigen tot openbare gebeden en het plegen van liefdadigheid worden opgewekt ten gunste van Ierland.

— Men leest in het *Journal de Liège* van den 16 dezer: »Men verzekert ons, dat de heer Pellapra eergisteren avond ten 9 ure de stad Luik is doorgereisd, vergezeld van zijne dochter en van een jong mensch, die door laatstgemelde Alfred werd genoemd en die den naam van Dumesnil droeg. Deze drie reizigers, na met den spoorwagen aangekomen te zijn, schenen veel haast te hebben om naar Parijs te vertrekken. De oude heer liet zich weinig zien en de jonge lieden beschikten alles voor hem. Zij wilden eerst naar Brussel reizen, om aldaar gebruik te maken van den spoorweg-trein op Parijs, maar men beduidde hun, dat de weg over Namen korter was, en zij, die meende, zekerder konden zijn, van in die stad het convooi van 6 ure des morgens naar Parijs te zullen aantreffen, waartoe zij ook dan besloten. Dienvolgens huurden zij een postrijtuig en vertrokken naar Namen."

STADSNIEUWS.

Van 12 tot 17 Julij 1847 zijn ingeschreven.

Voltrokken Huwel. 20.		Levenloos aangegeven Zonen.	3.
Geboren . . . 102.		dito dito Dochters.	2.
Overledenen . . . 104.		Elders overl. en alhier ingeschreven.	—

Totaal	Gehuwde Paren . . . . 905.	Sedert primo Januarij 1847.
	Geborenen . . . . 3861.	
	Alhier overledenen. . . . . . . 6220.	
	Elders overl. en alhier ingeschreven 215.	

Aan de kinderziekte overleden tot heden: 1.

BURGERLIJKE STAND.

GETROUWD (15 Julij): G. van den Corput en W. Bouman. — J. Bosch en W. van Booven.

BEVALLEN (16 Julij): G. E. Schröder, geb. Gullen, Z. — (17 Julij): E. C. Gerken, geb. Meurs, Z.

OVERLEDEN (13 Julij): A. C. Stachelhausen, 40 j. — H. Ekelmans, 63 j. — (14 Julij): Jacoba Maria Meerman, 32 j. — (15 Julij): A. P. Wijthoff, 81 j. — H. Bakker, 72 j. — (16 Junij): J. F. W. Op der Heijde, geb. Winter, 32 j.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

17 JULIJ.			gebl.	19 JULIJ 4½ u.		gebl.
NEDERL., Werkel. Sch. à	2½	pCt.	58	$57\frac{7}{8}$	à 58	$57\frac{7}{8}$
Dito Dito	3	»	70¼	$70\frac{5}{16}$	» 70¼	$70\frac{5}{16}$
Dito Dito op resc. .	3	»			»	
Dito Dito	4	»	90¼	$90\frac{1}{8}$	» $90\frac{5}{16}$	$90\frac{1}{8}$
O. I. Leening . . .	4	»		90	» $90\frac{1}{8}$	
Amortis. Syndic. . .	4½	»			»	
Dito Dito	3½	»	88¾	$88\frac{5}{8}$	»	
Handel-Maatschappij .	4½	»	170	$169\frac{7}{8}$	» $170\frac{1}{8}$	$169\frac{7}{8}$
Haarlemmermeer . .	5	»			»	
Aand. Rijn-Spoorweg .	4½	»	104¼	104½	»	
Aand. Holl. S. M.		»		111	»	
BELGIE, ...	4½	»			»	
Dito	2½	»			»	
Dito bij Rotschild . .	2½	»			»	
SPANJE, L. bij Ard. van 85 £	5	»	$17\frac{7}{8}$	$17\frac{5}{8}$	» 17¾	17¾
Dito bij Dito onb. ct.	5	»	17¼	$16\frac{7}{8}$	» $17\frac{3}{8}$	
Dito	3	»		33¾	» 3¼	
Dito Binnenl. à 6 m. .	3	»	$25\frac{15}{16}$	$26\frac{3}{8}$	» 26¾	26¾
Coupons Ardoins . .		»	$14\frac{7}{8}$	14	» $14\frac{3}{8}$	
Passive		»			»	
Deferred		»			»	
Fransche Uitgest. . .		»		$5\frac{3}{16}$	» 5¼	
PORTUGAL, te Londen .	3	»			»	
Dito Dito	4	»	$33\frac{3}{8}$	$33\frac{7}{16}$	» 33½	
Dito Binnenl. à 1 Conto	5	»			»	
RUSL. Ob. H 1798 en 1816	5	»	$106\frac{5}{8}$	106¾	» $106\frac{7}{8}$	
Dito Dito 1828 en 1829	5	»	$104\frac{7}{8}$		»	
Ct. b. d. 1831 en 1833	5	»		$97\frac{5}{8}$	»	
Dito bij Hope . . .	4	»	$90\frac{7}{8}$	$90\frac{7}{8}$	» 91	
Dito bij Stieglitz en C°	5	»	90½	90½	» $90\frac{5}{8}$	
Cert. te Hamburg . .	5	»			»	
Inschrijving in Assignat.	6	»			»	
Cert. van Dito . . .	6	»			»	
POLEN, Certific. . . .	4	»			»	
Dito Aand. met Loten fl 300		f			»	
Dito Dito . . . fl 500		»			»	
AMERIKA, Phil. Bank .	6	pCt.			»	
Dito	5	»			»	
Dito Bank-Actiën .					»	

Oostenrijk. Met. 5 pCt. $104\frac{7}{8}$; dito 2½ pCt. 54, $\frac{5}{16}$; Braz. 5 pCt. $88\frac{3}{8}$; Mexico 19, $\frac{1}{8}$; Ecuador $2\frac{9}{16}$, ¾; Venezuela 40½.

Koers van het Geld: Beleening 3, ½ pCt., Prolong. 2½, ¾ pCt. Wissel-Disconto 4 pCt.

ANTWERPEN, 17 Julij. Kerkelijke Staat. Oblig. 1832 à 1837 5 pCt. 100. Certific. 1844, 5 pCt. 96¼.

Wisselkoers.

2/m. Hamburg 35¼; Zigt dito 35⅜; 2/m. Londen 11.92½; Zigt Londen 12.02½; 3/m. Lisbon. 42½; 3/m. Porto 43¼; 2/m Petersb. 1.89½.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 19 Julij.

Koffij blijft vast, er zijn voorleden week verscheide tot 20¾ en 21 c. verkocht; en uit de hand aan eene 3000 b. groenachtig Cheribon tot 21 cents.

Suiker stil; er is een partij ordin. Stoommelis tot

Van Tabak werden 1000 pakken Java uit de hand kooper afgedaan.

Tarwe 126 ℔ b. Pools. *f* 470; 128 ℔ dito *f* 485 with. dito *f* 490; 126 ℔ Lubeck. *f* 455.

Rogge 117, 118 ℔ Riga *f* 220, *f* 223; 122 ℔ Amerik 119 ℔ Odessa *f* 265; 117 ℔ Riga *f* 222, *f* 225; 116 ℔ di

Garst 113 ℔ n. Deens. *f* 226; 113 ℔ Amerikaans. 107 ℔ geringe Deens. *f* 200.

Boekweit 116, 119 ℔ Holsteins. *f* 263, 275.

Koolzaad. N. Aveelz. Betuwsch 59, 59½. Op 9 Vaten in April 66; Sept., Oct. en Nov. £vl. 65. *Lijnzaa* Koningsb. 110 ℔ *f* 265. *Raapolie* per 6/w. *f* 37½; 36½; primo Mei ek. 36¾, 7; Sept. 36½, ¾; Oct. 36 36¾, 7; Dec. 37. *Lijnolie* per 6/w. *f* 32½; Vliege *Hennepolie* per 6/w. *f* 34. *Raapkoeken* *f* 74. 76. *Lij* *f* 10, 12.

LEIDEN; 17 Julij. Boter van *f* 35 tot *f* 38 a *f* 39, pr. Tarwe van *f* 17 a *f* 18, pr. Mud; Rogge van *f* 10 a pr. idem; Garst van *f* 7,8 a *f* 9, pr. idem; Haver a *f* 7, pr. idem; Duivenboonen van *f* 11 a *f* 11,7 idem; Paardenboonen *f* 10 tot *f* 11, pr. idem; Ru Ossevleesch van 24 tot 26 cents, de 5 ons; Schapen van 20 tot 25 cents, idem; Spek- en Varkensvleesch tot 24 cents, idem.

GRONINGEN, 16 Julij. 125, 128 ℔ n. roode Oldam. *f* 14,50, *f* 15; *f* 15,25,75; 115, 118 ℔ Oostz. Rogge *f* 8; 116 ℔ Veenboekweit *f* 10,25; 103, 107 ℔ Oldam tergarst *f* 7,60, *f* 8; 99 ℔ n. Oldam. dito *f* 7; 82, 86 ℔ Haver *f* 5,70, *f* 6; 65, 68 ℔ witte Voerhaver *f* 4,6 *f* 4,85,90; 68, 72 ℔ zwarte dito *f* 4,50,55, *f* 4,80,85; denboonen *f* 9,50, *f* 10, Aveelzaad *f* 9,75, *f* 10,60; Ra per vat *f* 36; Grove Gort *f* 16, *f* 17; Parelgort per *f* 24, *f* 26.

LEEUWARDEN, 16 Julij. Boter *f* 34,50; Kaas *f* 23 a

ADVERTENTIEN.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.